

Na co myslet před odjezdem dítěte na tábor nebo soustředění, aby bylo v bezpečí?

Tábory, soustředění a další aktivity mohou být pro děti důležitým a obohacujícím zážitkem. Pomáhá, když děti ví, co dělat, když se necítí dobře, bezpečně nebo když se děje něco, co není v pořádku.

Základem **prevence** je mluvit s dětmi o tom...

jak poznat chování, které není v pořádku,

že mohou říct, když je jim něco nepříjemné,

na koho se obrátit pro pomoc,

a že se mohou svěřit i tehdy, když si nejsou jisté.

Tím pomáháme předcházet rizikovým situacím a chránit děti před všemi formami násilí.

Mluvme s dětmi o tom, jak chránit své hranice, jak si říct o pomoc a že na těžké věci nemají být samy.

Na co **se ptát** pořadatelů

Na koho se může naše dítě obrátit, když ho bude něco trápit nebo bude potřebovat pomoc?

Jak postupujete při informování o úrazu nebo jiné závažné situaci?

Je něco, co byste o našem dítěti potřebovali vědět, abyste ho mohli co nejlépe podpořit?

Jak mohou děti během pobytu kontaktovat rodiče?
A pokud jde o tábor bez mobilů – jak se s vámi můžeme spojit, pokud budeme potřebovat?

V jakých podmínkách se děti převlékají a sprchují?
Co když některé dítě potřebuje více soukromí?

Užitečným vodítkem při výběru tábora jsou také reference a zkušenosti lidí, kteří tábor znají.

Jak postupujete, když se dítě necítí bezpečně nebo se vám svěří, že se děje něco, co není v pořádku?

Jak řešíte nevhodné chování mezi dětmi?
Jak pracujete s atmosférou a vztahy ve skupině?

Co probrat s **dospívajícími dětmi** před odjezdem

Ve vztazích nemusí být jednoduché poznat, co je ještě v pořádku a co už ne. Pamatuj, že **ostatní s tebou mají jednat s respektem**. Není v pořádku, když někdo:

prohledává ti osobní věci bez tvého souhlasu.

tě vydírá,

nutí tě do doteků nebo blízkosti, které nechceš,

tě ponižuje nebo ti nadává,

tlačí tě do sdílení věcí, které sdílet nechceš,

Na táboře jsou pravidla a někdy je potřeba dělat věci, které nás nebaví. Když je ti ale nějaká aktivita nebo kontakt s někým **nepříjemný** nebo z něj máš **strach**, je v pořádku o tom mluvit a hledat jiné řešení.

Pokud by se dělo něco, z čeho budeš mít špatný pocit, je **důležité o tom někomu říct**.

Děti v nepříjemných situacích někdy nereagují hned, neumí popsat, co se stalo, nebo si nejsou jisté, jestli neudělaly něco špatně.

Někdy stačí obyčejná věta: „Je všechno v pořádku?“ nebo „Zajímá mě, jak ses měl/a.“

Pomáhá zajímat se o to, jak se cítí i později, nejen bezprostředně po návratu.

Právě vztah, ve kterém dítě ví, že za námi může přijít, když se něco děje, je jednou z nejdůležitějších součástí prevence násilí.

Zajímá mě, jak ses měl.

